

ПУШКИНЪ

Въ годинитѣ на смутове и на тревоги,
презъ тия наши замъглени дни —
лицата ни сж смръщени и строги
и мислитѣ — отрудени и зли.

И чуждъ ни е лирическиятъ поривъ
на хората отъ миналия вѣкъ :
съсъ поетиченъ патосъ не говоримъ,
а съ думи на обикновенъ човѣкъ.

При все това, презъ стонове и грохотъ —
понѣкога прелитва и трепти,
подобно лъхъ отъ минала епоха,
припомненъ нѣкой Пушкиновски стихъ.